

ΠΕΡΙ ΚΩΜΩΔΙΑΣ:

Του αὐτοῦ περὶ διαφορᾶς χρακτικῶν.

Κρατῖν ὁ δὲ παλαιὰς κωμωδίας ποιητῆς, ἄτε δὴ καὶ τὰς Ἀρχιλόχου ζῆτισθεὶς ἀνσηθὸς μὲν ἔκλειοι δειμίας ἔστιν. ἔτι δὲ ὡσαυτὸ Ἀεισοφάνης ὅτι πρὸς τὴν γὰρ εἰν τοῖς σκώμμοισι ποιεῖ τὸ φορτικὸν τὸ ἐπιπημύσεως δὲ ταύτης ἀναρθεῖν, ἀπλάσκει τὴν παρρημίαν γυμνῆ τῆ κεφαλῆ τῆ πρῆσι τὰς βλασφημίας καὶ τῆ ἀμύρτωντων. πολὺς δὲ καὶ τὸ ξοπῆς τὴ γαίει. ἄσοχ ὅ ὦν ἐν τῷ ἐπιβολαίς τῆ δραμάτων καὶ διαφορᾶς, εἶτα πορῶν καὶ διαφορᾶν τὰς ὑποθέσεις, ἐκ ἀκολούθως πληροῖ τὰ δραμάτω. Εὐπολις ὅ δὲ φαντάς ὅ μὲν εἰς ὑποβολῆς ἔστιν καὶ τὰς ὑποθέσεις τὰς γὰρ εἰσηγήσεις μεγάλας τῆ δραμάτων ποιεῖ καὶ ἡ περὶ ἐν τῇ ὡδοβάσι φαντασίαν κινουσιν οἱ λοιποὶ, ταύτων ἐκείν ὅ ἐν τοῖς δράμασι ἀναγαγεῖν ἰκανὸς ὦν εἰς ἄδου νομοθετῆς πορῶν καὶ δι' αὐτῆ εἰσηγούμην ἢ περὶ θέσεως νόμων ἢ κρατύσεως. ὡσαυτὸ δὲ ἔστιν ὑψηλὸς, ἔτι καὶ ἐπιχραεῖς καὶ περὶ τὰ σκώμμοισι λῖαν ἄσοχ ὅ ὅ Ἀεισοφάνης τὸ μέγαν ἐλήλακε τῆ ἀνδρῶν χρακτικῶν. ἔτι γὰρ πικρὸς λῖαν ἔστιν, ὡσαυτὸ ὁ Κρατῖν ὅ, οὔτε χραεῖς ὡσαυτὸ Εὐπολις. ἀλλ' ἔχει καὶ πορῶς αὐτὸ ἀμύρτωντας τὸ σφοδρὸν τὰ Κρατῖν, καὶ τὸ ἐπιχραεῖς χραεῖς Εὐπόλιδι.

Περὶ κωμωδίας.

Τῆς κωμωδίας, τὸ μὲν ἔστιν ἀρχαῖον. τὸ δὲ νέον. τὸ δὲ νέας, διαφέρει ἢ παλαιὰ κωμωδία. χραεῖς δὲ ἀλέκτω, ὑψηλὸς, μέγαν, διαφορᾶς, χραεῖς μὲν, κατὰ τὸ ἡμῶν νεὰ ὅτι Ἀλεξάνδρου. ἢ δὲ παλαιὰ ἔστι τῆ Πηγοποννησιακῶν εἶχε τὴν ἀκμῆν. διαφορᾶς ὅ, κατὰ τὸ ἡμῶν νεὰ τὸ σαφέστερον ἔχει, τῆ νέας κωμωδία ἀτῆσι, ἢ ὅ παλαιὰ, τὸ δεινὸν καὶ ὑψηλὸν τὰ λέγειν. ἐνίοτε ὅ ἐπιτηδεύει καὶ λέγεις πινάς. ὑψηλὸς, κατὰ τὸ ἡμῶν νεὰ τὸ πλείστον εἰσφέρει περὶ τὸ ἰαμβικόν. ὡσαυτὸς ὅ μέγαν ἔπειρον. ἐν τῇ παλαιᾷ, πολυμέγαν τὸ ὡσαυτὸ ὄμιλον, διαφορᾶς ὅ, ὅ ἐν μὲν τῆ νέας χραεῖς ἔχει, ἐν ἐκείνῃ ὅ δει. καὶ αὐτῆ ὅ παλαιὰ, ἐάντ' διαφέρει. καὶ γὰρ οἱ ἐν Ἀττικῇ πορῶν συνησάμμοισι ὅ ἐπιτηδεύματα τὸ κωμωδίας, ἔστιν ὅ οἱ περὶ Σανυεῖων, καὶ τὰ πορῶν εἰσηγῶν ἀτάκτως. καὶ μόν ὅ ἡ γέλωτος τὸ κρατύσεως ἀζόμιλον, ἐπιχραεῖς ὅ ὁ Κρατῖν ὅ, κατέστητε μὲν πορῶν τὰ ἐν τῇ κωμωδία πορῶν μετὰ χραεῖς, συνησῶς τὴν ἀτάκτως. καὶ τὰ χραεῖς τὸ κωμωδίας, τὸ φέλιμον πορῶν, αὐτὸς κατὰ πορῶν τὸν ὡσαυτὸν ἀλλων, καὶ ὡσαυτὸ δημοσία μάστιγ τῆ κωμωδία κολάζων. ἀλλ' ἐπὶ μὲν καὶ οὐδὲ τὸ ἀρχαῖος μαστιγῶς, καὶ ἡρέμα πινά ἀτάκτως. ὅ μὲν τοὶ γὰρ Ἀεισοφάνης μὲν πορῶν τεχνικώτερον τὸ μὲν αὐτῶν τὴν κωμωδία ἐπέλαμψεν ἐν ὡσαυτὸν, ἐπισημῶ ὅ πορῶν οὔτε, καὶ οὔτε πᾶσαν κωμωδία ἐμύησε. καὶ γὰρ τὸ τοῦτο δρᾶμα ὁ Πλάτων, νεωτερίζει καὶ τὸ πλάσμα. τὴν τε γὰρ ὑποθέσιν ὡς ἀληθῆ ἔχει καὶ πορῶν ἐστὲρ ὅ, ὅ περὶ τὴν νέας ὑπῆρχε κωμωδίας.

Ἄλλως περὶ κωμωδίας.

Οτι ὁ γέλωτος τὸ κωμωδίας ἔχει λέξεων καὶ πορῶν ἔχει τὴν σύστασιν. ἐπὶ μὲν τὸ λέξεως, καὶ τὸ πορῶν ἐπὶ τὰ πορῶν κατ' ὁμωμῆς, ὡς τὸ διαφορᾶς μὲν ὅ. οἷον τὸ μέγαν. δεύτερον ὅ καὶ στωμῶν μῆς, ὡς τὸ ἡμῶν κατ' ἄρρημα, ταῦτ' γὰρ ἔστιν. τῆ ἄδολογίαν, ὡς ὅταν πινά αὐτῶ ὅ νόμασι χραεῖς) τέταρτον καὶ πορῶν μῆς, ὅταν τὰ κυεῖν ἔξωθεν πινά ἀπῆ. ὡς τὸ μῆς καλοῦμαι μῆς, πινά πινά καὶ ὑποκορισμὸν, ὡς τὸ Σωκρατῆδιον εὐειπίδιον. σ. καὶ ὅ ἀλλογῶν. ὡς τὸ ὅ δεινὸν ἀέσωτα. αὐτὸ τὸ ὅ Ζεῦ. ἔβδομον καὶ χραεῖς λέξεως (τὸ τῶ γίνε) ἢ φωνῆ. ἢ τοῖς ὅμοις πινά. ἐκ τῆ πορῶν, καὶ τὸ πορῶν δύο πορῶν καὶ ἀπῆ, ὡς Σφειάδης πορῶν ἀληθεῖς ἔστι αὐτὸ περὶ ψυχῆς λογος, δεύτερον καὶ ὁμοίωσιν. ἢ ὅμοιωσιν εἰς δύο τῶ μῆς. ἢ εἰς τὸ βέλπον, ὡς ὁ Ξανθίας εἰς Ἡρακλέα, ἢ εἰς τὸ χραεῖς, ὡς ὁ Διόνυσος εἰς Ξανθίαν.

Ὁ πορῶς ὁ κωμικός εἰσηγῶ ἐν τῇ ὄρχηστρα τὰ νυκτὶ λεγομῶν λόγῶν. καὶ ὅτε μὲν πορῶς αὐτὸ ὑποκείτας διχῶν, πορῶς τὴν σκώμμοισι ἀφαιρέσῃ. ὅτε δὲ ἀποχρῶν τῆ ὑποκείτῃ αὐτὸ ἀναπαύσει διαξῆται, πορῶς τὸ δῆμον ἀπῆς μῆς. καὶ τὸ ἐκαλεῖτο εἰσηγῶν τὸ ἰαμβεῖα τεξάμεγαν. εἶτα τὴν ἀπῆς πορῶν πορῶν ἀπῆς, πάλιν τεξάμεγαν ἐπέλεγον, εἰς ὡν εἰχῶ. καὶ ὅ ἐπὶ τοπλεῖσιν ἰς. διαλείπει ὅ ταῦτα ἐπιρῆματα. ἢ ὅ δλη παρῶ τὸ πορῶν ἐκαλεῖτο ὡδοβάσις. Ἀεισοφάνης ἐν Ἰταλείσιν. εἰ μὲν πινά ἀπῆ τῆ ἀρχαῖων κωμωδία διδάσκαλος ἡμῶν λῖαν γραεῖς ὅτι τὸ μέγαν ὡδοβῶν.

Τὰν τὴν ἀρχαῖας κωμωδίας ποιητῶν ὀνόματα καὶ δρᾶματα.

Θεοπόμου δρᾶματα	ιζ	Πλάτωνος δρᾶματα	κθ
Στεαπίδου δρᾶματα	ις	Τηλεκλειδου δρᾶματα	ς
Φερεκράτους δρᾶματα	ιθ	Φρυγίου δρᾶματα	ι
Κρατῖν δρᾶματα	η		

